

Fylkesmannen i Oppland

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2007 / 1972 - 81	Doknr.: 81
Mottatt: 19 FEB 2008 MP/SDD	
Saksbeh.: RFE	Ark.: 751
Kopi:	Avskr.:

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007
0030 Oslo

Deres referanse

Vår referanse
2008/1091 544 ESK

Vår dato
17.02.2008

Forslag til Lov om dyrevelferd. Høringsuttalelse

Vi viser til Landbruks- og matdepartementet utsendte høringsforslag til ny *Lov om dyrevelferd* med frist satt til 18. februar. I det etterfølgende tar vi opp og kommenterer prinsipper og enkeltparagrafer i forslaget som vi mener er av stor viktighet.

Generelt

Fylkesmannen i Oppland mener det er nødvendig med en gjennomgang av lovverket på området. Framlagte forslag til lovtekst har vide formuleringer med muligheter for utdyping i forskrift, noe som gir større muligheter for tilpasninger til lokale forhold og i takt med økt kunnskap på området.

At begrepet *dyrevelferd* nå innføres i lovverket i stedet for *dyrevern* ser vi som positivt og en naturlig oppfølging av *Forskrift om velferd for småfe* fra 2005 der dette er lagt inn. Dette vil kunne være med å styrke dyrenes status og rettigheter slik som intensjonen er med denne revisjonen.

For landbruksnæringa vil ikke denne begrepsendringen i seg selv medføre radikale endringer i forhold til gjeldende tankegang og praktisk utøvelse. Det vil imidlertid være viktig at kompetanse på praktisk næringsutøvelse gjenspeiles i lovteksten og i utøvelsen av kontroll- og tilsynsfunksjonen. En viktig forutsetning for dette er at forvaltningsapparatets kompetanse med hensyn til dette styrkes/vektlegges framover. Dette vil også være av største viktighet med tanke på at lovforslaget i stor grad angir overordnede prinsipper, og overlater til forvaltningen å utforme nærmere forskrifter.

Enkeltparagrafer

§ 5 – Varsling og taushetsplikt

Fylkesmannen i Oppland ser det som svært positivt at det foreslås å innføre varslingsplikt som et viktig virkemiddel for å kunne avdekke brudd på dyrevelferd. På den måten kan uheldige forhold tas tak i før de får utviklet seg til alvorlige dyrevernsaker. Ektefelle og nærstående slektninger bør unntas fra varslingsplikt i tråd med vanlige strafferettslige prinsipper.

Besøksadresse	Postadresse	Fakturaadresse	Telefon	Saksbehandler, innvalgtelefon
Statens Hus	Serviceboks	Fakturamottak SSØ	61 26 60 00	61266154
Storgata 170	2626 LILLEHAMMER	Postboks 4104	Telefaks	Elektronisk post
Lillehammer		2307 HAMAR	61 26 61 67	postmottak@fmop.no
			Org. nr.:	Internett
			970 350 934	http://www.fmop.no

Forslaget om at helsepersonell skal fritas fra taushetsplikten bør i denne sammenheng gjelde alle yrkesgrupper som er pålagt dette.

Til § 6 - Kompetansekrav

Fylkesmannen i Oppland ser det som positivt at krav om kompetanse til å holde dyr inntas i lovteksten. Vi ser dette som en oppfølging av det kompetansekravet som allerede er forskriftsfestet (Forskrift om velferd for småfe, § 5). I praksis vil det bli nødvendig med en tilpassning i forhold til den aktuelle aktivitet gjennom presisering i forskrift.

Til § 12 - Avlivningsmetoder

Fylkesmannen i Oppland støtter innholdet i foreslåtte tekst. En oppmykning av loven på dette området basert på press fra det internasjonale samfunn og enkelte religiøse grupper må unngås.

Til § 12 – Piggtråd

Det foreslås at et absolutt forbud mot bruk av piggtråd skal lovfestes. Dette begrunnes som oftest med de skader som denne type gjerder påfører tamme og ville dyr. I praksis viser det seg at det er gjerder som ikke er i forskriftsmessig stand som forårsaker de største skadene, og at det nødvendigvis ikke er bruken av piggtråd i seg selv som er problemet. Fylkesmannen i Oppland mener at dagens lovverk med hensyn til bruk av piggtråd er god nok. Hjemmel til forbud mot piggtråd bør som nå ligge hos den enkelte kommune. Nyttens av og behovet for piggtråd som overtråd i beiteområder med storfe og hest, er utvilsomt til stede.

I 3. ledd er det pekt på den ansvarlige sine plikter i forhold til bygninger, gjerder osv. Vi vil foreslå at *Om nødvendig* tas ut, da dette etter vårt skjønn svekker graden av ansvar som her legges til den ansvarlige.

Vi ser det som svært positivt at muligheten for å kunne gi pålegg om fjerning av farlige gjerder gjennom forskrift er tatt inn i lovteksten.

Til § 23 – Tilsyn, stell og fôring

En stor del av husdyra på beite i utmarka er med i et organisert beitelag (sau: 95 %). I regi av laget gjennomføres tilsyn, sanking og andre felles tiltak. Selvsagt er det den enkelte dyreeier som er ansvarlig for sine dyr, men i praksis blir dette ofte ivaretatt gjennom fellestiltak i beitelaget. Det bør gå fram i lovteksten at et slikt opplegg aksepteres/tilstrebes.

Til § 32 – Tilsyn og vedtak

Fylkesmannen i Oppland støtter en lovendring som medfører at Mattilsynet kan fatte nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven. Til dette hører også myndighet til å frata personer rett til å holde dyr. Mattilsynet har kompetanse for å kunne behandle slike saker, og det bør kunne forventes betydelig raskere saksbehandling enn når politi og rettsvesen behandler saker etter dyrevernloven.

Det foreslås at Mattilsynet kan fatte vedtak om beiterestriksjoner for å beskytte husdyr mot rovvilt. Dette er et vanskelig punkt i lovforslaget i og med at vi for store deler av landet har en konfliktsituasjon mellom rovvilt og beitedyr der lite av langsiktige løsninger er gjennomført og mye er uavklart. Den foreslåtte lovteksten er knapp, og kommentarene gir heller ikke avklaring på vesentlige punkter som for eksempel: Hvor store tap kan aksepteres før pålegg om beitenekt kan gis? For hvor stort område kan dette gjelde? For hvor lang tid? Ved ikke-akutte store tap – skal det regnes tap i gjennomsnitt over flere år? På besetningsnivå eller for beitelag/-område? Hvor lang tid (år) skal beitebrukeren/-laget gis til å få ned tapene? Når på året kan beitenekt gis? osv. Det saknes her et generelt fokus på langsiktighet, både for beitedyr og dyre-eier.

Fylkesmannen i Oppland er likevel enig i at det i den nye lova må finnes en lovhjemmel til å kunne iverksette beiterestriksjoner i akutte skadesituasjoner, også når årsaken er rovvilt. Det er fra Stortinget i flere sammenhenger pekt på at dette må være den siste utveien når aktuelle forebyggende tiltak er prøvd uten resultat, og da i første omgang for mindre områder for en kortere periode. Hvilke toleransenivå Mattilsynet legger seg på med hensyn til tap og skade og hvordan disse vurderes i forhold til tid for skade, geografi, tid til å sette i verk tiltak m.m., vil være helt avgjørende for hvor omfattende disse restriksjoner skal bli, og hvilke virkninger dette vil få for beitenæringa i store deler av landet.

Økonomisk kompensasjon bør ytes fra dag 1 uansett lengde på restriksjonsperioden. I dette bør også kompensasjon for utgifter til ekstraordinær nedsanking og oppsetting av gjerde ligge.

Fylkesmannen i Oppland er av den formening at Mattilsynet innehar den kompetanse som er trengs for å kunne gjennomføre det som det pålegges i det nye lovforslaget. Vi finner likevel at det er behov for å videreføre ordningen med dyrevernemnder der Mattilsynet er sekretariat. Nemndene representerer lokalsamfunna, og sitter således med god kunnskap om lokale forhold inkludert husdyrholdet, noe som Mattilsynet vil kunne ha stor nytte av i sitt arbeid. Dersom så skal være tilfelle, må nemndene gis økonomiske rammer som gjør det mulig å gjennomføre sine oppgaver på en forsvarlig måte.

Lars Bjørke
Seniorrådgiver

Erling Skurdal
Overingeniør